

PRZYPOWIADANIE (1) *sb n*

przypowiadanie, [przypowiedanie].

Oba a jasne; teksty nie oznaczają é oraz ó; o prawdopodobnie jasne (tak w przypowiać).

sg [N przypowiadani(e).] ∅ G przypowiadaniã. ∅ [A przypowiadani(e). ∅ pl N przypowiedaniã.]

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

Rzeczownik od „przypowiać się”:

1. [*Wnoszenie roszczenia*: Gdzieby się kto przed T(wojej) M(iłości) urzędem około tych imion po p. starościnej żmódzkiej przypowiedać chciał, tedy takie przypowiedania nikomu prawa uczynić abo utwierdzić nie mogą, a myśmy dawno w posesyjej, przeto mało abo nic to przypowiadanie szkodzić może *ListyZygmAug 1552/ 243-244.*

przypowiadanie czyje: Vrząd tedi groczki starosszczy Crakowsky, slyssacz przipowyadanye strony povodney y tess strony przypozwaney odpowycz y vyznanye, skazał, aby [...] *ZapSądKraK 68.*]

2. *Przystępowanie do sporu w toku procesu*:

W połączeniu szeregowym: Táka ípráwá przywołania, przypowiadania/ y obżałowania/ będzie przes całą godzinę. *GroicPorz nv.*

Cf PRZYPOWIADAĆ SIĘ

JR, (LW, MN)